for Børn er det slemt at høre paa alle de Historier, som der fortælles. Mand og Kone skilles ad. Der er fælles Sovestuer til 40 Personer. Alle, Forbrydere og værdige Trængende, stilles paa lige Fod. I de sidste 7 Aar er Fattigbyrden steget med 1 Million. Det vil ikke blive bedre, før Opdragelsen bliver bedre.

Fattiggaardene blive derfor ikke overflødige; de kunne gjøres til Arbejdsanstalter og til Børnehjem. Her er en Opgave for Kvinderne. Fik Mødrene Syn for Fattigvæsenets Ordning, vilde meget være vundet. Mændene se paa, hvad det koster, men Mennesket er mere værd end Penge. Kvindens Instinkt og sikre Blik vil hurtig udfinde, hvor der skal hjælpes. Det bliver et stort, nyt Fremskridt, naar Kvinden faar Ordet i Kommunalbestyrelserne; hun vil sige os Ting, der ville høres.

Saa er der Skolevæsenet. Hvad havde Taleren lært i Skolen? Balles Lærebog og Balles Lærebog en Gang til. Desuden lidt Regning, Geografi, nogle Aarstal, og saa, at Danskerne var de mest udmærkede Mennesker, der var til. Skolerne ere overfyldte, i hver Klasse findes fra 20 til 50 Børn i forskjellige Aldre og paa forskjellige Udviklingstrin. Paa Landet burde der oprettes Pogeskoler, som Lærerinder skulde bestyre. I Byerne har man tre Slags Skoler, Latinskoler, Betalingsskoler, og de Skoler, der ikke med Urette benævnes Pjalteskoler. Denne Adskillelse er Synd mod den fattige Befolkning. Den forvirrer de fattige Børns Begreber, tænder bitre Gnister, som senere blusse op til Had mod Samfundet. Lad Kommunerne sørge for gode Skoler til alle. Hvem der ikke er fornøjet med disse, kan søge til de private. Ogsaa her trænge vi til Kvindens Hjælp. Derimod er Brandvæsen, Vandvæsen, Gasvæsen, Vejvæsen rene økonomiske Spørgsmaal, som ligge hende fjærnere. Dog maaske Kvinden ogsaa egner sig hertil; hun er jo netop Økonom. For Sundhedsvæsenets Skyld burde vi have en Kvinde i hver Kommunalbestyrelse.

En Mand, der faar en Hedeegn at opdyrke, tager først et lille Stykke, saa endnu et lille Stykke, og saaledes bliver han ved, til han efterhaanden er færdig. Ligesaa gaar det i Folkelivet. Først styrede Præsterne for os, saa fik flere og flere Del i Styrelsen; endnu mangle vi den halve Del af Menneskeslægten. Først arbejde vi nu for, at skatteydende Kvinder faa Valgret. Have vi opnaaet det, kommer Truen til de gifte Kvinder, som i mange Henseender have mere Erfaring; der maa ingen ubrugte Kræfter ligge hen. Senere fodrer vi maaske politiske Rettigheder; Mændene burde ogsaa være begyndt med de kommunale.

Frk. Frederiksen takkede for Foredraget. Der var herpeget paa netop de Punkter, som gjøre, at Kvinderne ønske at faa Del i Styrelsen og tro at kunne yde noget.

Folketingsmand Bajer glædede sig over Th. Nielsens Standpunkt; denne havde før haft sine Betænkeligheder ved Lovforslaget om Kvindens kommunale Valgret. Dette var et godt Tidens Tegn.

Madam Jensen takkede Foredragsholderen, hun havde selv maattet søge Hjælp hos Kommunen til sine Børns Opdragelse; naar Kvinder kom ind i Styrelsen, vilde meget blive anderledes.

Efter et Ordskifte mellem Overretssagfører Høgsbro, Folketingsmand Bajer, Landstingsmand Schrøder, cand. jur. Sveistrup og Foredragsholderen sluttede Mødet.